

ל"ח כ"ב דשס אפילו יתם כריך על עקבו לא יפסיק קוץ של ד' לנד המכנים [כרית] בנת אל חמר דכח עקרב דפוסק או מסחלקת השכירה והגשס וכמ"ס לנד מי שגא על הכותית כו' וכן בקרא מרגלותיו דכוחו שהוא דלנד דלדיק כמ"ס ב"ח רות וכמ"ס נדול להסמר כמ"ס חנוך חרנך כו' וקאמר מרגלותיו כמ"ס וימד שש כו'. לאנא כו' שהיא נקודה סהימא כו' כמ"ס בהל"ו וס"מ בשפת ימי כמסעיה שכן לה מקיפות משיה ססרין לאנא עליה והיא נקודה האמלטיה שזכוכין וז"ל סהימא מפני כחש יין נסך כו' וכן שית פקדון דרגלין: ותלכנה כו' עכשיו דריש בשכירה ג"כ: לו השכנות כו' ר"ל השכירות: ונרבו לאסתלקא בשכירתא עליה. עליה פ"ס וז"ל עליה: אחמר בשכירתא כו' ג"כ כמו כנסמה דמסחרת בישראל בזכות המילה וז"ל הפייסנים הכה לברית ואל ססן לינד והיא מקננת או כמ"ס דהוא נדיק דלחמא ומסחר אוהא צו"ק דיליה וכמ"ס בהל"ו פ"ס: ד"א כו' כמלל עם ז"ל על גופא כו' ול"ק דלמעה אמר לרש"י חוור כך דשס מפ' ברשע רות ועממי אלל כחן מפ' כנעל חסוכה (ועממי הגוף) וכמ"ס: כד איהו בעל כו' והוא אמריה לנעמי שהיא חסוכה: ועליה אחמר בההלכך כו'. וז"ל נאמר תלכי נעמי וז"ל נקנר נאמר המותי כו' ושם כו' בשעת מיתה וקנורה דהן יו"י דדינא רבא מ"מ שם תהיה ותשמרה: דא נפשא לגבי גופא כו' ר"ל מ"ס היא תשיק וכן כל הססוק תהיה כו' הכל עליה: לא חור בתיובתא נפש אתפרש כיני' ואתקרי ערפה כו' ר"ל הגשס אלל הגוף נקרא כליון וז"ל גופא דא כו': לא ישיני ז"ל לא ישיני: דודאי עלמא דין כו'. שכן וז"ל של שם כמ"ס בר"ח כ"כ וכן זוכות גוף וגשס של נדיקים אלל של רשעים וכנודי לחמר כו' כמ"ס ב"ח

(ע"ב ע"א)

ברית מילה דאיהו בועז בו ע"ו תקיף על יצריה. (שם) וימד שיש שעורים וישת עליה (ס"ה) שוקיו עמודי שיש שיויאת לון עליה לאנא עליה. ואוקמיה ותלכנה שתייהם בשכירתא עליה ותתאה ועלייהו אתמר (רות ד) ותקראנה לו השכנות שם לאמר יולד בן לנעמי דא עמודא דאמצעיתא דאיתמר ביה (שמות ד) בני בכורי ישראל. כד האבו ישראל *וגרמו לאסתלקא שכינתא עליה אתמר בשכירתא תתאה (רות ג) ותגל מרגלותיו *ד"א ותלכנה שתייהם איהו כמלל עם גופא ונפשא. ופרחיהו דגופא כד איהו בעל הישובה יימא נפשא לגבה (שם א) באשר תמותי אמות ושם אקבר ולא תזוז נפשא בקברא מניה ועליה אהמר (משלי ו) בההלכך תנחה אותך בעלמא דין. (שם) בשכבך תשמור עליך בקברא. והקיצות להחיי המהים (ל"א לעה"ב) היא תשירך דא נפשא לגבי גופא. ובוצינא קדישא אם (ע"פ א') גופא לא חור בתיובתא וחור עורף לגבי תיובתא נפש אתפרש מניה ואתקרי ערפ"ה וגופא דא אהאביר סתרון עלמין:

אמר ליה סבא סבא והא כמה קברין למגנא. והא אם גופא אתאביר על כה תקום נפשא לתחיית המת. דהא ודאי גופא אתאביר ואתמר דאתאביר סתרון עלמין והא נחית לנשייה דתמן אהנשי לדרי דרין אם כן כמה קברין למגנא. אלא ודאי קב"ה *לא ישני עובדי ידיו דודאי עלמא דין ועלמא דאחי דאינון שמיא וארעא דקב"ה אינון ועלייהו אמר דוד (מכילת קטו) השמים שמים ליי ארעא (שם קטו) אתהלך לפניי בארצות החיים עלייהו אתמר עלמא דין ועלמא דאחי בשמא דיקו"ק אתגהון הה"ד (שם) י"שמהו ה"שמים ו"הגל ה"ארץ. אימתי בזמנא דאתמר לגבי שמים והארץ דסמאל ונחש (ישעיה נא) כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה.

תיקון ל"ב בראשית כו' הא הבא כו'. [ע"פ בנחמדי הגר"א ב"ח נפס כסוף הקדמה בראשונה (י"ח ע"ב) וע"פ שני' הנכונה כו'] הא הבא כ"ח זמנין דאתפרש בראשית ועשר כו' הא שבעין וצריך לפי"ש לתן: פתח כו' תרין דבורין. שחמלמות כן על פקודין וכולא מלמד הכלשון של עשרת הדברות שאלמר בדבור א' וכן כלן נכדלו שנים. כמלמד א' שמים ולחן וכן ז"ל אכ"י ולא י"ל כמ"ס ב"ח יתרו ל"א א' אכ"י ולא י"ל לחמר כד"ל דלוריייהו ודא איהו זכור ושמו שכן ג"כ בדבור א' וכן כלל דמ"ע ומל"ה וכן דלשית מ"ע ומל"ה וכולן וכמ"ס אלן אינן הריכר פקודין עלאין דכלילין כל"ז פקודין אחרין דאינון כד"ל דלשית כלל דזכור כו'.

ולבחר דימתי לון וישצי לאלין מסנ דעלייהו מיד יחדש לון קב"ה לשמיא וארעא דיתכחון בגין אלין מסנ בישין הה"ד (שם מנ) כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אני עושה וגו' וכלא בגין דלא ישתצון עובדי ידיו דאינון נשמתין ונופין דאתאבירן סתרון עלמין. ואלין עתירין דבגלוחא בגין דהאי עלמא איהו דלחון. אבל כמכני דאינון צדיקא מוכא דלחון לאינון עלמין (ל"א דאינון עובדין) מבין די בהון אתבריו תרי תורות אורייתא דכבה ואורייתא דבע"פ דאגרא דלחון המן. ובגין דלתתא ארץ החיים תמן גופין לנשמתין קדישין דאתבריו בשמא דיי. וגופא דמשה דאתמר ביה (דברים לד) לא בהתה עינו ולא נס לחה מתחממה ובגין' הוה איהו בעא דחבי דלא ימות ויפוק מני' ולא על גופא דהאי עלמא דאתקרי סגדל לגביה דעליה אתמר ליה (שמות ג) של נעליך בעל רגליך. ואדם וחיוון ובעירן ועופין דתמן אינון עובדא דבראשית ואינון בדיוקנא עליה דאלין דאתמר בהון במרכבתא (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם וגו'. דאינון בעדן עליהו עלייהו אתמר (ישעיה מד) יעשה למחכה לו. ותמן עץ חיים דמאן דאכיל מיניה אתמר ביה (נחמיה ג) ואכל וחי לעולם. ותמן כרסיי די דהבא וכספא ואבנין יקירין וערסין דכספא ודהבא. ורמ"ח פקודין דמני לון משה לישראל בהאי עלמא לדכאה רמ"ח אברים דההוא גופא. וגופא דהאי עלמא שפלה איהו סגדל לנשמתא דאתפנף בזהבא דהאי עלמא:

תיקונא תלתין ותריין

בראשית הא הכא תלתין ומנין דאתפרש בראשית ועשר אמירן ותלתין ותריין שבילין הא שבעין ותריין וצריך לפרשא לון פתח ואמר בראשית מאמר קדמא לכלא ואיהו כליל תרין דבורין (שמות כ) אנכי ולא יהיה לך דאתאמרו ברבורא

דליהון חמה באמצעותא ממורה על ע' אומין פלחי כוכביא כידוע ולכן הו
עובדים וסוין לחמה ולפני חמה ומלדים מזלו של ששן ולאחריה מנה
מזלו של ישמעאל וכמ"ס האי מאן דכנונה כו' וכן בסס' דקדושה על
החמה חקוקין ע' שמות ומלדים ונונה נגד אברהם ויצחק וכן הוא בארס
ע' ערקין דכבד ומרה וסחול ונראה שהע'

ערקין כולם משה'ין למרה דכדד וסמול ון
מקומן של עשו וישמעאל כידוע וכן
שנבראו ב"ד היא נבראת מארה חסר
הוא בשני כיומא דזינות שאין מתחילין
בב"ד וכן שנלשונו ללא למרוש בשור
וחמור חמור מיימנא חמור דלצרכה פה
עס החמור ושור המועד וסיומא דילהון
גחש בשחלאל ועקרב בימינא ושלל לזונו
לכן במולות עקרב בדרום התחלת הדרומים
כי סלה ומלזנים הם חמשים ושור בלשון
וע"ז חמרו עגלה בלשון ועקרב בדרום
ללא בהמפרשים וז"ה ב' בחרא דנרכות
רישא דעגלה ולכן חמרא חסילו בחקופה
חמור קרינא ליה כי מלוח הדרומים הן
קרים כידוע שהקב"ה המציג אותן שמים
הן בדרום והם בלשון ושור הוא להיפך
דחמריק בנש"ב דסנהדרין אם חור כ'
ידימוך ישלח משיה שלח מליון קן ככל
בניה שבאדר ישלח משיה מחמת
החום שאף שבבוקר הוא קר מאד שגם
החמור נחמם מחמת המשל רק שחור
והעקרב כמ"ש בנש"י וז"ה בנחש ועקרב
כמ"ש בנש"ב דע"ז חמימי לעקרבא וקריני
ולאויבא וחיילא סנהא וז"ש בסוף ברכות
וגמירי אי לאו עוקףא דעקרבא דמנח
למחרש"א שפי' ין שם ורא' מל
וב"כ שם רש"ל דלא כרש"י ולהכי
נפלין מבימה לפי שידעו ברוחחין וכן
ידיעין בניהם נדד ב' הכל מצי בשנה
בשם וחצי בשלג והוא נדד וז"ל דדבורא

ומוק' (ח"ט) שאיר שבעים ושעבוד מלכיות נגד ע' אומין פ"כ וגיהנם נגד ב' גיהנם ושעבוד מלכיות שעבוד מלכיות נגד ע' אומין פ"כ וגיהנם נגד ב' הא"ל וכן נגד חורה ומזות כמ"ט למטה ואע"ג לחמירין שאברהם בירר לו המלכיות היינו בביטול חורה וכמ"ט כל המקבל עליו עול חורה כו' וכל הסורק כו' ח"ט הכאה לו ד' כו') וכ"ה בקדושה שלכן הם ששה חדשים ימות החמה וששה ימות הנשמים וכן רישו דרנן למעלה למעלה החמה ה"ג שראשי נמלה של קווארטי כו' מליא פלא כו' בוצינא כו' : דאורייתא אהייהבת כו' . כמ"ט מימינו אש והיא בעצמה שבעין והיא דם למו לשרשן ע' כפש ע' משפחות (וזוה למו ודם עס ע' הוא דעת ח"ט כמ"ט בח"כ) : ובגנייהו כו' . ר"ל פ"ב הא"ל : ומאן דעבר על כו' . ר"ל על מ"ע ול"ה הן ס"ה ונחש ימינא ושמאלא וכמ"ט בחמ"א וכמה לחברה להיבוי ימינא יומא כו' ה"ל מיצחק דליבו כו' ועל לימוד החורה שהוא דרגא דאמנעיהא וליח ביה ע' אנפין עבר על אליהם אחרים דע' אומין וכן ג' דרגין שגחן לו ה"ל חורה ומ"ע ומל"ת וכן פ"ב כנ"ל : על שבעין גפוש . ר"ל אס רוכן של ישראל הו' שלפין כו' דבישראל אית ביה ע' בחי' של ע' נפש וכ' של אברהם ויצחק שאלו ג' אבן הן כלל נשמות ישראל וכן הן כלל החורה וכן בחדש על מ"ע ול"ה שלפין בנשמה ונשמה כנד ומחול ועל החורה ע' ערקן כנ"ל : וכמה גלגולין כו' גלגולא קדמאא כו' ועל ארבעה כו' . ור"ל שז"ה שם בנשמה הדיבור כי

תיקוני הזהר <הגר"א> זהר. תיקוני זהר. תרכ"ז. וילנה עמוד מס 178 הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה